

Pregó i pregoner són castellanismes admesos. Pregoner –com se sap- és el qui fa la crida en una població. Tots els que ja acumulem anys recordem, en la postguerra del 36, aquells *alguacils* que a toc de trompeta ens convocaven a xiquets i grans. *'De parte del señor alcalde hago saber'*... que s'atansa la riuada i les aigües han pujat 30 centímetres a Faió; o que el proper dissabte passaran dos *llaceros* per capturar els gossos sense amo; o que el dia 15 els fumadors hauran de renovar la cartilla del tabac, etc.

Els pregoners d'ara no duen trompeta i sembla que han assolit un estatus un poc més alt. La seva missió, generalment, és proclamar l'arribada de les festes majors, i el que era un modest ofici s'ha convertit en portador d'un cortés acte de ciutadania. I és per tal motiu que dono les gràcies al consistori quan el consistori ja me les ha donat a mi per endavant. Perquè la meva obligació és ara pregonar les Festes de la Cinta, les nostres festes majors, i convocar tots els tortosins i tortosines a uns dies de celebració i esgambi.

Som una ciutat petita però un gran territori. Als mapes de la guerra del francès (i ja de molt abans) hi figura la 'Véguerie de Tortose'. I ningú no ignora que els primers historiadors parlen de l'antiquíssima urbs d'*Ibèria*, nascuda vora el diu Iber, l'Ebre. Ben satisfets ens hem de sentir els tortosins per tan remot i noble llinatge. I és justament per això que us demano sentir l'orgull, però també la responsabilitat, que ens pertoca. I a tots aquells que encara conserven un bri de respecte per les tradicions, els animo a gaudir de la festa; i a aquells que encara guarden una espurna de fe, que imploren el seu favor a la Mare de Déu de la Cinta, patrona nostra.

Gerard Vergés

Escriptor i pregoner de les Festes de la Cinta 2007